

Концертна сезона 2016/17

Четвртак, 23. фебруар 2017. године
Сала Београдске филхармоније у 19 часова

Циклус концерата камерне музике

Театар у филхармонији

Писма композитора

Густав Малер

Глумци: **Владимир Алексић** и **Тамара Крцуновић**

Музичари Београдске филхармоније:

Тијана Милошевић, **Ксенија Милошевић**, виолине, **Ивана Узелац**, виола, **Александар Латковић**, виолончело, **Филип Савић**, контрабас, **Јелена Драшкоци**, флаута, **Сања Ромић**, обоа, **Вељко Кленковски**, **Михаило Саморан**, кларинети, **Ненад Јанковић**, фагот, **Никола Ћирић** и **Мирко Марић**, хорне, **Александар Солунац**, труба, **Милош Весић** и **Александар Радуловић**, ударалјке, **Милана Зарић**, харфа и **Слађана Гајић**, клавир

Редитељ: **Гордан Матић**

Музичке нумере

Густав Малер:

- Симфонија бр. 1, II став *Kraftig bewegt / Doch nicht zu schnell*
- Симфонија бр. 1, III став *Feierlich und gemessen*
- Симфонија бр. 5, I став *Trauermarsch. In Gemessenem Schritt*
- Симфонија бр. 5, IV став *Adaghetto*
- Симфонија бр. 5, V став *Rondo*

У играказу који следи пробаћемо да вам приближимо портрет Густава Малера пре свега изводећи његову музику, али и исечке из живота са, такође јединственом особом која је обележила једно време, Алмом Малер.

Припремајући овај комад из њихових писама, биографија и, наравно, слушајући Малерову музику, увидео сам колико је комплексна личност био. Ипак, ако треба да се дефинише и сажме његова суштина, онда су то две речи: супротност и сукоб. Као да су све време најмање два бића затворена у једно тело по имену Густав Малер.

Баш те супротности неминовно доводе до сукоба на свим нивоима:

Сукоб Малера диригента и Малера композитора. Дириговао је да би живео, а живео да би компоновао.

Сукоб зрелог Малера, и наивног дечачког у њему. Његова осећања су јако екстремна и претерана, као код младих људи. Када је тужан то је апсолутна туга, а када је срећан – то је као најчистија дечија радост.

Сукоб Малера рођеног у јеврејској породици и одраслог Малера који прелази у хришћанство.

Сукоб Малера одраслог у Бохемији, центру Европе, са утицајима који долазе са Запада и онима са Истока. Малер носи успомене, историју, манире, начине размишљања обе стране које се стално супротстављају.

Сукоб супротности времена у којем Малер живи и ствара. Крај једне целе ере романтизма XIX века и почетак *новог доба*. Раскршће векова донело је авионе, телефон, аутомобиле, кинематографију, а у музици - почетак *модерне музике*. Малер је био свестан тога.

Замислите само да носите тај стваралачки терет – да сте *крај* нечега, и *почетак* нечег другог – истовремено. Малер је то био!

Мислим да су баш ови сукоби између супротности у Малеру створили тако јединствена музичка дела.

Гордан Матић

Гордан Матић рођен 21. маја 1971. године у Крагујевцу. У родном граду је завршио основну и средњу школу, а у Београду дипломирао на Факултету за културу и медије. Постдипломске студије завршио на Универзитету уметности у Београду при УНЕСКО програму Универзитета 'Lumière 2' у Лиону, Француска. Након скоро две деценије рада на различитим позицијама у области филма, телевизије и позоришта, издвајају се следећа остварења: Позориште (*12 гневних људи*, *Летети*, *Сањајући море*, ТВ драме (*Суђење Харолду Пинтеру*, *My Opinion*, *Живот за себе*, *Запали ме*, *Хотел: слободан промет*, *Последње мене*, *Ромео и Јулија*, *Непријатељу мој*), ТВ серије (*Колевка културе*, *ХХЛ*, *Šunplugged* (6 епизода), *Индустријска еволуција* (6 епизода), *Један тим* (6 епизода), филмови (*Ко спава ко орла и два лава?* (документарно-играни), *Жућко*, *прича о Радивоју кораћу* (документарно играни), *Змај Огњени Вук* (документарно-играни).

Владимир Алексић је рођен 1977. године у Зрењанину. Дипломирао је глуму на Академији уметности у Новом Саду. Непосредно после завршетка академије сели се у Италију на позив италијанског позоришта *Мотус*, са којима и данас сарађује. Са њима је урадио низ представа, а 2004. године пројекат *Rooms* добија награду за најбољи позоришни пројекат у Италији (Убу награда). Алексић сарађује и са Еленом Бући, Папијем Корзикатом, Лизом Натоли, Емом Данте, Мазбедом и др. У Србију се враћа 2008. године и од тада игра у редитељским остварењима Ивице Буљана, Никите Миливојевића, Иве Милошевић, Горчина Стојановића, Милана Нешковића и Стевана Бодроже. Активан је и као филмски и телевизијски глумац, а публика га памти и као водитеља серијала *Ја имам таленат*. Године 2016. урадио је своју прву ауторску представу *Другови, ја се ни сада не стидим своје комунистичке прошлости*.

Тамара Крцуновић је рођена у Србији, а одрасла је у Алжиру и на Кипру. Уписала је Факултет драмских уметности у Београду. На крају студија је добила позив од Националног конзерваторијума драмских уметности у Паризу, где је радила са својим професором филмске глуме Филипом Гарелом. У Паризу је углавном тумачила улоге попут Јулије у *Ромеу и Јулији*, Беатриче у *Много буке ни око чега* и Настјењеке у *Белим ноћима*. У Београду је највише радила у политички ангажованом позоришту. Од филмских ангажмана ту су улоге у кратком филму *Простор између нас* Маше Нешковић, а у играним филмовима појавила се у филму Лорана Буланжеа *Un An*, *Кориолану* Рејфа Фајнса, *La Dernière Plaine* Давида Депесевија и филму *Упркос снегу који пада* Шамим Сариф.